

Barbora Kličková, Korunovace císařovny Anny Tyrolské českou královnou v roce 1616, bakalářská práce, Ústav českých dějin FF UK, Praha 2016, 128 s. textu + obr. příloha – školitelský posudek (M. Holý)

Posuzovaná práce se věnuje korunovaci manželky císaře Matyáše Anny Tyrolské v roce 1616 českou královnou. Zaměřuje se sice primárně právě na festivitu připravenou pro ni, nicméně téma sleduje v širokém kontextu vývoje korunovací českých panovníků a jejich manželek od pozdního středověku po rané 17. století.

Ačkoli českým královským korunovacím pozdního středověku a raného novověku se již určitá pozornost v domácím i v zahraničním bádání dostala (Karel Adámek, Josef Cibulka, Josef Žemlička, Demeter Malat'ák, Jiří Hrbek, Štěpán Vácha, Kateřina Pařízková, Benita Berning ad.), jejich obdoby, které absolvovaly manželky vládců zemí České koruny, zůstaly až na několik málo studií pro období středověku (Václav Žurek) dosud neprozkoumané.

Právě proto bylo uvedené téma zvoleno pro předkládanou bakalářskou práci. Zpracování takového tématu postavilo před Barboru Kličkovou úkol vypořádat se nejen s výše zmíněnou dosavadní domácí i zahraniční literaturou, ale také s českými i zahraničními pracemi, které se zabývají jednotlivými českými panovníky, problematikou festivit v předmoderní době, dvorskou problematikou apod.

Z hlediska pramenné základny se pak Barbora Kličková mohla opřít na jedné straně o archivní i vydané úřední prameny (klíčové fondy Česká dvorská kancelář a Stará manipulace Národního archivu, Sněmy české ad.), na straně druhé o prameny literární či osobní. Unikátním pramenem, který se stal hlavním zdrojem pro předkládanou bakalářskou tezi, byly pak tisky připravené dvorním historiografem císaře Matyáše Jiřím Závětou ze Závětic. Jeden z nich se pak přímo soustředil na zkoumanou korunovaci Anny Tyrolské.

Svou práci autorka kromě úvodu a závěru rozdělila do tří hlavních kapitol, které jsou v některých případech dále vnitřně členěny. Část práce bezprostředně následující za úvodem nastínila zevrubně vývoj korunovací českých králů a královen od 13. století do století 16., nezbytný jak pro pochopení základních vývojových tendencí, tak také řady souvislostí i jednotlivých součástí vlastní zkoumané korunovace Anny Tyrolské. Otázkou zůstává, zda tak nebylo možné učinit v poněkud konciznější podobě.

Další kapitola práce představila samotnou Annu Tyrolskou, dceru někdejšího místopředsedy Českého království Ferdinanda Tyrolského, která dosud v české i zahraniční historiografii postrádá jakoukoli rozsáhlejší biografii a obecně je málo známa. Následující čtvrtá kapitola tvoří vlastní analytické jádro práce. Kolegyni Barboře Kličkové se zde podařilo

detailně rekonstruovat přípravy na Anninu korunovaci, stejně jako průběh jejího korunovačního dne s důrazem na samotný rituál provedený v katedrále sv. Víta a konče slavnostní korunovační hostinou. Za cenné na práci považuji nejen analýzu uvedeného, ale také komparaci s obdobným obřadem realizovaným v roce 1611 v případě císaře Matyáše.

V závěru překládané práce, jejíž součástí je i pečlivě sestavená obrazová příloha, se Barbora Kličková pokusila jak sumarizovat hlavní výsledky svého výzkumu a zasadit je do širšího kontextu soudobých kulturních, ale také náboženských a politických dějin, tak rovněž naznačit možnosti dalšího výzkumu. Jednotlivé teze přitom formulovala opatrně.

Ve svém celku přináší posuzovaná práce řadu nových informací, je logicky strukturována a také po formální stránce na dobré úrovni. Obsahuje jen nevelké množství gramatických chyb či stylistických pochybení. I přes uvedené drobné lapsy je bakalářská práce Barbory Kličkové bezesporu cenným příspěvkem ke kulturním i politickým dějinám českého předbělohorského státu. Plně ji tudíž doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Praha 24. 8. 2016

Doc. PhDr. Martin Holý, Ph.D.

Historický ústav AV ČR / Ústav
českých dějin FF UK